

NICOLÁS ROJAS HAYES

APARELL PER MESURAR LA VOLUNTAT SEGONS L'ÍNDEX DE SCHEUERMANN

Nicolás Rojas Hayes (Bogotà, 1982) és llicenciat en Belles Arts per la Universitat de Barcelona. El seu procés conjuga diverses disciplines i se sustenta regularment en el format instal·latiu. Basat en la sumatorià entre informació, dades objectives i narratives de ficció, desenvolupa una especulació estètica que analitza la configuració del que és real en l'imaginari col·lectiu, i també la relació entre l'individu i els mecanismes tecnològics. Ha presentat la seva obra en exposicions col·lectives a Barcelona, Utrecht i Nova York. Va participar al projecte Off Massana, va rebre una beca de creació de la Sala d'Art Jove de Barcelona i va participar al projecte de càpsules sonores Art/Fònic de Sant Andreu Contemporani el 2011. Ha estat escollit per cursar el màster en Belles Arts del Goldsmiths' College de Londres a partir de la tardor del 2012.

Aparell per mesurar la voluntat segons l'índex de Scheuermann proposa una instal·lació informativa a manera d'estand pseudocientífic dins l'Espai Cub que s'inspira en la frenologia actual avaluada de nou (doctrina del segle XIX que estableixia una relació entre la forma del crani i el caràcter de l'individu), els postulats de la qual han estat parcialment recollits per derives de la ciència actual com la neurologia. El projecte planteja un aparador dinàmic entre comunicació artística i mètode científic. Una màquina per mesurar, el document de vídeo d'una conferència sobre la investigació desenvolupada i un display gràfic presenten al públic la troballa d'aquest nou índex, que permet mesurar el grau de voluntat de l'individu a través de l'anàlisi de la morfologia física de la seva espina dorsal.

Al començament del segle XIX Franz Joseph Gall va fundar les bases de la frenologia, ciència que estableixia una correlació entre la forma del crani i el caràcter d'una persona a partir de les mides dels bonys cranials de cada individu. Actualment considerada una pseudociència, es valora com una mostra de com el mètode científic es pot manipular i tergiversar. Tanmateix, fins ben entrat el segle XX, es va considerar una veritat científica, i va servir d'antecedent de l'actual test psicotècnic al mercat laboral.

Al segle XXI la ciència ha passat a ser la portadora de la veritat absoluta, com abans ho havia estat la religió. Atesa la seva complexitat i el seu tecnicisme intrísec, qui no estigui directament involucrat en el medi difícilment podrà reconèixer la validesa real d'una teoria. Aquest exemple demostra com es pot generar una veritat, encara que sigui temporal, amb entitats, estratègies i mitjans de validació acceptats per l'imaginari col·lectiu. Analitzar aquests elements des de la permissibilitat de l'art comporta reflexionar sobre la importància del dubte –i, tal vegada, de la desconfiança– davant qualsevol presentació de la veritat, sigui quin sigui el seu origen.

Aparell per mesurar la voluntat segons l'índex de Scheuermann genera una ficció científica que demosta, seguint la pròpia lògica, com es construeixen determinades nocions de veritat. El seu suport teòric es basa en la revisitació de la frenologia, implementada en els darrers trenta anys per l'Institut Höglund de Frenologia d'Estocolm (HFIS) per establir els paràmetres que correlacionen cos i ment més enllà de la forma del crani, i en la malaltia de Scheuermann, que es fa patent en l'adolescència i es manifesta a la pubertat com un debilitatament i una deformació entre les cervicals que genera una cifosi pronunciada. Els orígens de la malaltia es desconeixen i el seu tractament implica l'ús d'una cotailla ortopèdica o, fins i tot, requereix cirurgia.

El projecte recull un estudi recent i detallat de la malaltia, i la passa a considerar una condició. Els casos que es consideraven patològics eren exemples extrems d'alguna cosa comuna en tots els humans: la manifestació física de la voluntat.

A l'Espai Cub, una conferència divulgativa sobre les conclusions de l'HFIS, un model real de l'aparell per mesurar i els resultats d'una investigació desenvolupada amb el mètode científic MC-14 revelen com l'eina innovadora permet catalogar el tipus de voluntat de cada individu a partir dels seus sistemes de graduació, càcul, assignació i conversió de valors.

NICOLÁS ROJAS HAYES

APARATO DE MEDICIÓN DE LA VOLUNTAD SEGÚN EL ÍNDICE DE SCHEUERMANN

Nicolás Rojas Hayes (Bogotá, 1982) es licenciado en Bellas Artes por la Universidad de Barcelona. Su proceso conjuga diversas disciplinas y se apoya regularmente en el formato instalativo. Basado en la sumatoria entre información, datos objetivos y narrativas de ficción, desarrolla una especulación estética que analiza la configuración de lo real en el imaginario colectivo, así como la relación entre el individuo y los mecanismos tecnológicos. Ha presentado su trabajo en exposiciones colectivas en Barcelona, Utrecht y Nueva York. Participó en el proyecto Off Massana, recibió una beca de creación de la Sala d'Art Jove de Barcelona y participó en el proyecto de cápsulas sonoras Art/Fònic de Sant Andreu Contemporani en 2011. Ha sido escogido para cursar el máster en Bellas Artes del Goldsmiths' College de Londres a partir de otoño de 2012.

Aparato de medición de la voluntad según el índice de Scheuermann propone una instalación informativa a modo de stand pseudocientífico dentro del Espai Cub, inspirándose en la hoy reevaluada frenología (doctrina del siglo XIX que establecía una relación entre la forma del cráneo y el carácter del individuo), cuyos postulados han sido parcialmente recogidos por derivas de la ciencia actual como la neurología. El proyecto plantea un escaparate dinámico entre comunicación artística y método científico. Una máquina de medición, el documento de vídeo de una conferencia sobre la investigación desarrollada y un display gráfico presentan al público el hallazgo de este nuevo índice, que posibilita la medición del grado de voluntad del individuo a través del análisis de la morfología de su espina dorsal.

A principios del siglo XIX Franz Joseph Gall fundó las bases de la frenología, ciencia que establecía una correlación entre la forma del cráneo y el carácter de una persona basándose en las medidas de los bultos craneales de cada individuo. Considerada actualmente una pseudociencia, se valora como una muestra de cómo el método científico puede manipularse y tergiversarse. Sin embargo, hasta bien entrado el siglo XX, fue considerada una verdad científica, sirviendo de antecedente al actual test psicotécnico en el mercado laboral.

En el siglo XXI la ciencia ha pasado a ser la portadora de la verdad absoluta, como antes lo fue la religión. Dada su complejidad y su tecnicismo, quien no

esté involucrado en el medio difícilmente podrá reconocer la validez real de una teoría. Este ejemplo demuestra cómo se puede generar una verdad, aunque sea temporal, con entidades, estrategias y medios de validación aceptados por el imaginario colectivo. Analizar estos elementos desde la permisividad del arte conlleva reflexionar sobre la importancia de la duda –y, tal vez, de la desconfianza– ante toda presentación de verdad, sea cual sea su origen.

Aparato de medición de la voluntad según el índice de Scheuermann genera una ficción científica que demuestra, en su lógica, cómo se construyen determinadas nociones de verdad. Su sustento teórico se basa en la revisitación de la frenología, implementada en los últimos treinta años por el Instituto Höglund de Frenología de Estocolmo (HFIS) para establecer los parámetros que correlacionan cuerpo y mente más allá de la forma craneal, y en la enfermedad de Scheuermann, que se hace patente en la adolescencia y se manifiesta en la pubertad como un debilitamiento y una deformación entre las cervicales que genera una cifosis pronunciada. Los orígenes de la enfermedad se desconocen y su tratamiento implica el uso de un corsé ortopédico o, incluso, requiere cirugía. El proyecto recoge un estudio reciente y detallado de la enfermedad, pasando a reconocerla como una condición. Los casos considerados patológicos eran ejemplos extremos de algo común en todos los humanos: la manifestación física de la voluntad.

En el Espai Cub, una conferencia divulgativa acerca de las conclusiones del HFIS, un modelo real del aparato de medición y los resultados de una investigación desarrollada con el método científico MC-14 revelan cómo la novedosa herramienta permite catalogar el tipo de voluntad de cada individuo a partir de sus sistemas de graduación, cálculo, asignación y conversión de valores.

NICOLÁS ROJAS HAYES

MEASURING DEVICE OF WILL ACCORDING TO THE SCHEUERMANN INDEX

Nicolás Rojas Hayes (Bogotá, 1982) holds a BA in Fine Arts from the University of Barcelona. His process brings different disciplines together and he frequently draws upon the installation format. Based on the combination of information, objective data and fictional narratives, he develops an aesthetic speculation that analyses the make-up of what is real in the collective imaginary and the relationship between the individual and technological mechanisms. His work has been presented in group exhibitions in Barcelona, Utrecht and New York. He took part in the project Off Massana, received a production grant from the Sala d'Art Jove in Barcelona and participated in the sound capsule project entitled Art/Fònic at Sant Andreu Contemporani in 2011. The artist has been chosen to pursue the MFA at Goldsmiths' College in London as from autumn 2012.

Aparell per mesurar la voluntat segons l'índex de Scheuermann (Measuring Device of Will According to the Scheuermann Index) proposes an informative installation in the form of a pseudo-scientific stand inside Espai Cub, drawing inspiration from today's reappraised phrenology (19th-century doctrine that established a connection between the shape of the skull and a person's personality), whose principles have been straightened out to an extent by branches of modern science such as neurology. The project proposes a dynamic showcase between artistic communication and scientific method. A measurement device, a video document of a conference on the research undertaken and a graphic display present the discovery of this new index to viewers, which renders the measurement of the degree of will of each individual possible by analysing the curvature of their spine.

In the early 19th century, Franz Joseph Gall laid the foundations for phrenology, a science that established a direct link between the morphology of the skull and human character based on the measurement of each individual's cranial bumps. Nowadays considered a pseudoscience, it is deemed to bear testimony to how the scientific method can be manipulated and wilfully distorted. However, until well into the 20th century, it was considered a scientific truth, acting as a forerunner to the aptitude test now used in the labour market.

In the 21st century, science has become the bearer of absolute truth, as religion was before. In light of its complexity and technical nature, those not involved in the field will have difficulty recognising the real validity of a theory. This example shows how a truth, though temporary, can be generated through institutions, strategies and means of validation accepted by the collective imaginary. Analysing these elements from the point of view of the permissiveness of art entails reflecting on the importance of doubt – and perhaps mistrust – before any presentation of truth, whatever its origin.

Aparell per mesurar la voluntat segons l'índex de Scheuermann creates a pretend science that proves, through its logic, how certain notions of truth are constructed. His theoretical basis is underpinned by the revisit of phrenology, implemented in the last thirty years by the Höglund Institute of Phrenology in Stockholm (HFIS) to establish the parameters that correlate body and mind beyond the morphology of the skull, and by Scheuermann's disease, which becomes evident in adolescence and manifests itself in puberty as a weakening and deformation between the cervical vertebrae, which results in pronounced kyphosis. The cause of the disease is unknown and its treatment requires the use of an orthopaedic brace or even surgery. The project comprises a recent and detailed study of the disease, coming to recognise it as a condition. The cases considered pathological were extreme examples of something common in all humans, i.e. the physical manifestation of will.

In Espai Cub, a lecture outlining the conclusions of the HFIS, a real model of the measurement device and the findings of a study carried out using the scientific method MC-14 reveal how the original tool allows the degree of will of each individual to be classified on the basis of its system of grading, calculating, allocating and converting values.

BCN
PRODUC-
CIÓ '12

27/06 - 2/09

Sala Gran

Rasmus Nilausen

*Sisyphus, Rhopography
and a Headless Chicken*

Espai Cub

Diego Paonessa

Beat Box

14/09 - 21/10

Sala Gran

Pol González

Primer plano de ella gritando

Espai Cub

Nicolás Rojas Hayes

*Aparell per mesurar la voluntat
segons l'índex de Scheuermann*

31/10 - 9/12

Sala Gran

Luís Guerra

Seminari Gramsci

Espai Cub

Pol Esteve

The end of...

18/12 - 27/01

Projecte de comissariat

Alexandra Laudo

[Heroínas de la Cultura]

La condició narrativa

Projectes deslocalitzats

Laia Estruch

En lloc d'actuar fabulo

Gerard Ortín

Intravia

Projecte d'investigació

Latitudes

#OpenCurating

BCN Producció celebra la sisena edició. Adreçada a la comunitat artística de Barcelona i la seva àrea d'influència, aquesta convocatòria oberta incentiva la realització de projectes que necessiten recursos de producció i suport institucional per tirar endavant.

Amb aquest programa, La Capella dóna suport a les necessitats econòmiques i de producció dels artistes, i s'apropa a les línies discursives de l'art actual.

Enguany BCN Producció s'expandeix. El programa ha anat evolucionant fins a oferir tres exposicions individuals a la Sala Gran de La Capella, tres a l'Espai Cub, dos projectes deslocalitzats i, com a novetat, un projecte de comissariat i un altre de recerca.

BCN Producció celebra su sexta edición. Dirigida a la comunidad artística de Barcelona y su área de influencia, esta convocatoria abierta incentiva la realización de proyectos que requieren recursos de producción y apoyo institucional para salir adelante.

Con este programa, La Capella ofrece apoyo a las necesidades económicas y de producción de los artistas, y se acerca a las líneas discursivas del arte actual.

Este año BCN Producció se expande. El programa ha ido evolucionando hasta ofrecer tres exposiciones individuales en la Sala Gran de La Capella, tres en el Espai Cub, dos proyectos deslocalizados y, como novedad, un proyecto de comisariado y otro de investigación.

BCN Producció celebrates its sixth edition. Aimed at the artistic community of Barcelona and its sphere of influence, this open competition fosters the execution of projects that require production resources and institutional support in order to be brought to fruition.

By means of this programme, La Capella affords its support to artists' economic and production needs and draws closer to the discourse of contemporary art.

This new edition sees an expansion of BCN Producció. The programme features three solo exhibitions in the Sala Gran at La Capella, three in Espai Cub and two delocalised projects. The new additions include a curatorship project and an artistic research project.

La Capella
Hospital, 56
08001 Barcelona
T 934 427 171

De dimarts a dissabte, de 12 a 14 h
i de 16 a 20 h
Diumenges i festius, d'11 a 14 h
Dilluns tancat